

ДУХОВЕН ПОДАРЪК

Марина много обичаше през дългите зимни вечери да остане при своята любима баба, която всъщност беше нейна прабаба. Много стара, приближаваше 90 години, тя беше сладкодумна и знаеше да разказва интересни приказки. Изплете ѝ топла блузка, черпеше я с домашни сладкиши. А Марина ѝ поднасяше свежи цветя, на които добрата старица се радваше.

Но когато Марина стана на 10 години, баба ѝ почина. Това много я натъжи. Един ден реши да сподели скръбта си със своята майка.

- Мамо, много ми липсва баба.

- Тя беше много стара. Така се случва с всички стари хора. Нали знаеш, че душата ѝ не е умряла. Това е по-важно - опита се да я успокои майка ѝ.

- Зная, мамо, но не мога да си обясня как става това.

- Направи сравнение с личинката, която се завива в пашкул. След време от него излита красива пеперуда. Колко много подобни неща се случват в природата. Твоето любимо цвете е нарцисът. Като посееш луковичката, ние я погребваме в земята. От нея израства стъбълце, покрито с листи, появява се пъпчица, разцъфва и радва погледа. Бог, Който не остава да загине едно семенце в земята, как ще остави човек да загине с душата си.

- Но как става разделянето на душата от тялото, мамо? Това не може да се види.

- За Бога не е трудно. Той е могъщ Творец.

След като майка ѝ видя, че Марина се замисли дълбоко, продължи:

- Я напълни една паничка с пясък. Иди в работилницата на баща си и прибави към него една шепичка железни стърготини и ми донеси всичко това.

Марина изпълни поръчаното и остана в очакване, а майка ѝ нареди:

- Искам сега да разделиш разбърканите стърготини от пясъка.

- Много трудно. Цял ден трябва да се ровя, а има и съвсем мънички стърготинки. Не зная дали ще успея.

- Иди пак в работилницата и донеси магнита.

Марина го донесе и като го раздвижи наляво и надясно, в миг всички стърготини се полепиха по него. Пясъкът се очисти.

- Виж, че има сили в природата, които могат да разделят пясък от железни стърготини. Има и духовни сили, които е създал Бог и ги владее. Те могат да разделят тялото от душата.

- Всичко разбрах, мамо, но ми е мъчно, че вече не мога да поднасям цветя на баба - каза със съжаление детето.

- Можеш да и поднасяш духовни цветя. Те са по-уханни. Ще зарадваш с тях душата ѝ.

- Какви са те?

- Една молитвичка е чудно уханно цвете. Когато си казваш вечерната молитва, помоли се със свои думи Бог да настани душата на баба ти в много тихо, спокойно и светло място. Можеш и други духовни подаръци да ѝ прашаш.

- Какви? - с голямо любопитство запита Марина.

- Когато ти останат стотинки, например от закуската, можеш да купиш кифличка, вафла или друго дребно нещо и да го подариш на някое гладно дете за успокоение душата на баба си. Всяко добро дело в нейна памет радва душата на починалата.

Марина се успокои напълно и разбра, че душата не умира след смъртта на тялото и на нея могат да се пращат духовни подаръци, най-вече с молитва и милостиви добри дела.

Монахиня Валентина Друмева, Православно вероучение за деца, <http://sveta-gora-zograph.com>

